उपाविशच् च तस्य 'अग्रे ततः कृत्वा प्रदक्षिणां,
तत्क्षणं सो ऽपि धूर्तो ऽभूच् छनैरू उन्मीलितेक्षणः । 145
ततः प्रणम्य तं प्रष्टुः स उवाच पुरोहितः,
न चेत् कुप्यसि, तत् किंचित् प्रभो विज्ञापयाम्य् अहं । 146
इह स्थितो दाक्षिणात्यो राजपुत्रो महाधनः
माधवाख्यः, स च 'अस्वस्थः सर्वस्वं दातुम् उद्यतः । 147
मन्यसे यदि, तत् तुभ्यं स तत् सर्वं प्रयच्छति
नानानर्घमहारत्नमयालंकरणोज्ज्वलं । 148
तच् छ्रुत्वा स शनैरू मुक्तमौनः किल शिवो ऽब्रवीत्,
ब्रह्मन् भिक्षाशनस्य 'अर्थैः को ऽर्थो मे ब्रह्मचारिणः । 149
ततः पुरोहितो ऽप्य् एवं स तं पुनरू अभाषत,
मा 'एवं वादीरू महाब्रह्मन्, किं न वेत्स्य् आश्रमक्रमं । 150
कृतदारो गृहे कुर्वन् देवपित्रतिथिक्रियाः
धर्मैस् त्रिवर्गं प्राप्नोति, गृही ह्य् आश्रमिणां वरः । 151
ततः सो ऽपि शिवो ऽवादीत्, कुतो मे दारसंग्रहः,
न ह्य् अहं परिणेष्यामि कुलाद् यादृशतादृशात् । 152
तच् छ्रुत्वा सुखभोग्यं च मत्वा तस्य तथा धनं
संप्राप्तावसरो लुब्धः पुरोधास् तम् अभाषत । 153
अस्ति तर्हि सुता कन्या विनयस्वामिनी 'इति मे,
अतिरूपवती सा च, तां च तुभ्यं ददाम्य् अहं । 154

Digitized by Google